

ДІЛО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пав.
—
Конт. почт. шадн. 26.726
—
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
—
Число телефону 565.
—
Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 5— К.
чвертьрічно 15—
піврічно 28—
щорічно 50—
у Львові (без доставки):
місячно 4— К.
чвертьрічно 12—
піврічно 22—
щорічно 44—
в Німеччині:
піврічно 23— М.
щорічно 50—
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Рекламні оголошення в „Діло“
за 1 лінійку в день 60 с. в місяць
1 1/2 лінійку в день 1 1/2 руб.
в місяць 2 1/2 лінійку в день 2 1/2 руб.
в місяць 3 лінійку в день 3 руб.
в місяць 4 лінійку в день 4 руб.
в місяць 5 лінійку в день 5 руб.
в місяць 6 лінійку в день 6 руб.
в місяць 7 лінійку в день 7 руб.
в місяць 8 лінійку в день 8 руб.
в місяць 9 лінійку в день 9 руб.
в місяць 10 лінійку в день 10 руб.

Одні провінційні копії
у Львові 16 с.
на провінції 20 с.

Видав.: Видавниче Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 4 лютого 1918.

розмірі і в усім його консеквенціями: се признане може лягти угодним каменем дружних взаємин між відновленою українською державою і державами осередини.

В інших, супокійніших часах — коли б доконав ся акт такого історичного значіння, як акт з 25. січня с. р., котрим Україна зриває всі нитки залежності від Росії, — то приковав би він до себе непреможною силою увагу не тільки цілого українського народу, а й світа цілого. Нині часи не такі — нині висше свідомости ваги сього акту знімаєть ся свідомість, що за існування суверенної української держави з її столицею Київом іде являють ся змаганя проти гидри большевицької анархії, яка заваяла ся знищити той лад і порядок, який на своїй землі успів доси зберігти український народ з помічю свого київського правительства.

Д-р Іван Пулюй

В Празі помер 31. січня с. р. в 73 році життя український учений світової слави, заслужений професор німецької політехніки в Празі, радник двора д-р Іван Пулюй.

Покійний уродив ся 2. лютого 1845 в Грималові. До гімназії ходив в Тернополі, на університет у Відні, де скінчив вперед богословський, а потім філософський факультет. В 1874 р. став асистентом для фізики і математики в маринарській академії в Реді, а піз року був там також заступником професора тих наук. В 1875 р. поїхав за підмогою міністерства просвіти для дальших наук до Штрасбурга і дістав там академічний ступень доктора. Від 1876 до 1882 р. був асистентом при фізикальній кабінеті віденського університету, габілітував ся 1877 р. для експериментальної фізики і з того часу до 1883 р. був приватним доцентом у віденському університеті. Від 1884 р. був Покійний професором в німецькій технічній академії в Празі і викладав там експериментальну фізику і електротехніку. В 1888/9 був ректором тої академії. Скончивши 70 літ, пішов на пенсію за законом емеритури.

В своїм фаху був Покійний ученим світової слави. Видав кілька десятків праць головним по німецьки і зробив цілий ряд винаходів. Між інших зладив сигналовий прилад для телефону, електричну лампу безпечности і патентував свій спосіб карбонізованя угляних плиток для жарових ламп, а також новий спосіб вироблюваня угляних прутків до лукових ламп. В 1881—1883 р. був технічним управителем фірми Braun & Heider у Відні і брав своїми науковими і електротехнічними приладами участь в електричній виставі віденській (1883 р.) Під кінець 1883 р. був технічним дорадником австрійського товариства оружних фабрик в Штайрї (St.-yr) і ли ректором уладженої ним фабрики жарових ламп, де вироблювано його жарові лампи для вистави в Штайрї. Його прилад до означуваня механічного еквіваленту тепла відзначено на париській всесвітній виставі 1878 р. срібною медаллю, а його електричні прилади (Vacuum Apparate) на париській виставі електричній в 1881 р. дипломом du cooperation.

Був членом багатьох наукових товариств між ин. також дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

Покійний брав участь також в українських письменстві. Він був перший, котрий, не вважаючи на свій москвофільства галицького, переложив молитовник на народню мову і видрукував у Відні 1871 р., після того, як консисторія львівська за приводом митрополита Сембратовича знищила „по праву каноническому“ першу рукопись молитовника. По позоду того знищення видав Пулюй ще й брошуру „Лист без конверти“, в котрій боронить свій переклад молитовника проти нападів Малиновського. Вкупі з Кулішем переложив Пулюй 1871 р. українською мовою Новий Завіт св. Письма і видрукував того року у Відні чотирьох Євангелістів а 9 років пізніше у Львові цілий Новий Завіт, котрого працо вічного звання 1886 р. кулішо Британське Біблейське Товариство в Лондоні.

Видав також по українськи кілька популяризаційних брошур з своєї наукової області, як „Непропаша сила“, „Перемінні згоди“ й ин.

Як близький товариш Куліша оставив ряд цінних споминок про нього.

Під час війни видав по німецьки пару публікацій про українські змаганя до незалежности.

Крім того щиро займав ся в Празі українськими виселенцями і був душею таємного українського комітету для несега помочи виселенцям.

Наукові інтереси завели Покійного на чужину, але він ніколи не забував про рідний край і скільки міг в даних обставинах, присячував також йому свої сили. Честь його пам'яті!

Змаганя за Київ.

Непевні звістки. — Повстанє в Києві. — Демонстрація проти Винниченка і Порша. — Німці в границях України? — Новий генеральний секретаріат? Компроміс?

Львів, 4 лютого 1918.

Що дієть ся в сій хвилі в Києві й під Києвом, що діяло ся там вчора, передвчора і взагалі в останнім тижні — про всі ті многоважні події й процеси ми знаємо дуже мало, а властиво не знаємо про них майже нічого певного. Знаємо тільки, що великим колом довкруги Києва та й у Києві самім іде змаганє за посіданє столиці України й осідку українського правительства. Але у відомостях про змаганя ці ми обмежені на жерела по части явно тенденційні в зміслі противукраїнським, — а по части на жерела доривочні й посередні. Одним й другим родом жерел користуємось поневолі й нині, не маючи до роверядимости ліпших і певніших.

В числі житомирської часописи „Волянь“ з середи 30. січня, себто з перед 4 днів, знаходимо кілька вісток, які подаємо отсе, лишаючи коментарі іх самим читачам.

„Піанім вечером — читаємо там — розійшла ся (в Житомирі) вістка, що Київ у руках большевиків. Закликаний телефонічно наш кореспондент відповів з Києва о 3. год. вночі:

„Вночі з 29. січня на Печерску Сагайдачники разом з червоними гвардійцями зробили наглий виступ, захопили зброю, заняли арсенал, на вулицях стрілянина зі скоростріля і гармат. Є кількох убитих.

„Коло 3-ої години дня натиском вірних українському правительству війск повстанє зліквідовано.

„Арсенал занятий вірними Україні війсками“.

„Наступ на Київ іде — читаємо в иншій місци той же газети — повним ходом, але неаже Україна дримає і не зуміє подати червоногвардійську банду, котра при серйознім відпорі трусливо розбігаєть ся!

„Знята станція Гребінка лежить на схід від Києва 139 верст від нього. Фастів, заняте ко-

трого ще не потверджено, лежить 60 верст на південь від Києва. Зрештою „занята“ доконують ся тепер без особливого труду, „внутрішнім“ порядком: вискочить який-небудь санкільот, крикне „долой!“ і коли не одержить потрібної відрави, то „заняте“ готове.

В иншій місци „Волянь“ читаємо: „Дня 25. січня о год. 2 по пол. демонстрували по вул. Києва три відділи панцирних автомобілів. Один відділ з плакатами: „Хай живе самостійна Україна!“ „Хай живе Центральна Рада!“ „Геть зрадників Винниченка і Порша!“ пішов в Печерську через Хрещатик до генерального секретаріату і міністерства війни.

„Слід зазначити, що се той самий відділ, котрий приймав діяльну участь в роверужено большевиків і авагалі є одним з найвірнійших Україні війскових частий“.

Окремо зазначає „Волянь“, що „в границі України вступив як народна сторожа відділ німецьких панцирних автомобілістів і роверистів“.

Петроградська Агенція доносить з датою 3. лютого з Києва: Українські полки ім. Шевченка і Богдана Хмельницького, скріплені артилерією, прилучили ся до війск совітів. Заняте арсенал, а решта полків гарнізону відмовляють ся бороти ся проти совітів.

Петр. Агенція доносить з датою 28. січня Фракція лівих сов.-рев. одержала в Києва звістку, що генеральний секретаріат української Ради уступив. Новий секретаріат буде вложенний з лівих с. р. і большевиків. В звязку з уступленєм генерального секретаріату будуть також заступники Радч в Берестю замінені иншими особами.

Від'їзд Черніна і Кільмана.

Важні наради в Берліні.
ВІДЕНЬ (Таб.) 3 лютого з Берестя доносять урядово так:
Міністер заграничних справ Чернін і державний секретар Кільман удали ся на короткий побут до Берліна, де відбудуть ся наради.

Революційна пропаганда між полоненими.

СТОКГОЛЬМ (Таб.) 31. січня. В Москві основано централю для ширеня революційних ідей між полоненими, яка буде також видавати газету. Ся централю буде підчинена народному комісаріатови для заграничних справ, що поносить також кошти пропаганди.

